

Kuyu Gazeli

İçerken çeşmelerden akan tertemiz suyu,
En güir kaynağı oldu artık kentlerin kuyu.

Kurudu damarları asırlık pınarların,
Mahkûm ettik klorlu musluklara kamuyu.

Kirlittik ırmağların hepsini birer birer,
İçtik su niyetiyle göllerdeki tortuyu.

Şebekeler döşendi, yıkıldı abideler,
Unuttuk su başında kovasıyla komşuyu.

Bağladık her haneye gâflet borularını,
İçirdik çocuklara depolarla kuşkuyu.

Çıkardık sırtımızdan gömleğini Yusuf'un,
Aydınlık zindanlara tercih ettik doğruyu.

Kaybettik hayalleri bulanık nehirlerde,
Aradık yosun tutmuş barajlarda muştuyu.

En vahşi aygıtlarla deştik bağırmı yerin,
Bozduk tabiattaki o muazzam dokuyu.

Nerde o yaylalardan çağlayan duru çaylar?
Bir küçücük pınarı sulardı bir orduyu.

Biz ki o derelerin köpüklü sularında,
Yıkardık her baharda kirlendikçe duyguyu.

Nerde kutsal çeşmeler, nerde o berrak sular?
Ne zaman tadacağız o lezzet, o coşkuyu?

İlyas MEMİŞ

Öğretmenim-1

İlk öğretmenim annemdi,
Başöğretmenimse Atatürk,
Emeği olanda sensin öğretmenim..
Bir daha elini sıkıca tutuyorum
Sıcaklığını hissediyorum, gözlerine bakıyorum.
Sen ne büyüksün, ne kadar güzel
Sakın bırakma ellerimi öğretmenim...
Daha öğrenecek çok şeyim var

Köy kadınlarından,
Şehir kadınlarından çok şey öğrendim.
Sen dememiş miydin?
Öğretmenin yaşı yok diye
Sana bir daha teşekkür ediyorum
Beni başkalarına muhtaç etmediğin için
Öğretmenim.

Gülşay ÖNAL